

til at tilrettelægge, hvordan omsorgen blev bedst mulig og ikke var bundet af det minutt tyranni, som der er i dag. Det minutt tyranni hænger jo netop sammen med, at det, man har været fokuseret på fra regeringens og Dansk Folkepartis side, har været antallet af private leverandører, og man har betragtet ældreomsorgen som en vare på linje med mange andre varer, og derfor har man skullet kunne kvantificere den, kunne måle og veje den, og nogle steder oven i købet med strekkoder.

Så kunne fru Charlotte Dyremose overveje, hvad det er, hun siger det er et supplement til, når det eneste, man har været interesseret i, er de private leverandører?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg tror, at det, der går galt her, er, at fru Line Barfod tror, at det her lovforslag er det eneste, vi behandler på ældreområdet. Det handler kun om at skabe bedre muligheder for, at alle får et reelt frit valg. Det er det eneste.

For det første har jeg på intet tidspunkt fokuseret på hvor mange. Det er igen det her med, at succesen, når man sidder på venstrefløj, åbenbart er afgjort af, hvor mange der benytter det, hvor mange firmaer der er. Nej, for mig er det væsentlige, at der er en mulighed for at vælge mellem nogle forskellige. Om det er tre, fem eller otte, er ikke nødvendigvis afgørende for, hvor god kvaliteten er. Det, der er afgørende, er, at der er den valgmulighed.

For det andet glemmer fru Line Barfod jo altså fuldstændig muligheden for f.eks. at ændre noget af hjælpen til en anden form for hjælp i en situation, hvor f.eks. der har været en søn hjemme at hjælpe med at støvsuge, og hvor man så har mulighed for at ændre på den hjælp, man får i den efterfølgende uge.

Fru Line Barfod glemmer fuldstændig at se på det store billede her. Fru Line Barfod glemmer også fuldstændig at se på, at man får erstatning for den hjælp, man måtte have mistet på grund af sygdom eller nogle af de ting, og at vi også sikrer kvaliteten. Men det gør vi så i andre lovforslag, og her sørger vi så for som et supplement til, at der er lagt flere penge i området, at der også bliver et reelt frit valg, også i yderområderne.

Kl. 15.45

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Nu har vi jo fået bekræftet her flere gange, at det er selve princippet, der er det afgørende. Det er ikke noget med, hvor mange ældre der benytter det, eller om de er glade for at benytte det. Det er princippet, at man har mulighed for det, der er afgørende, har den konservative ordfører sagt flere gange.

Så talte den konservative ordfører også lidt om nogle tilfredshedsundersøgelser. Jeg kunne godt tænke mig at spørge den konservative ordfører, hvis man nu i de her tilfredshedsundersøgelser havde spurgt de ældre: Hvad vil du vælge at bruge 200 mio. kr. på? Vil du vælge at bruge 200 mio. kr. på, at der er private firmaer, der får mulighed for at tilbyde hjemmehjælp, eller vil du bruge 200 mio. kr. på mere hjemmehjælp? Hvad mon de ældre så havde sagt?

Det er det politiske valg, vi har herinde. Vi kan jo sige, som De Konservative gør: Det er lige meget, at det koster 200 mio. kr., for det er princippet, der er det afgørende, og så kan man fortsætte. Eller man kan sige, som vi siger: De 200 mio. kr. vil vi hellere bruge på omsorg. Vi har prøvet, vi er ikke betonagtige, vi tør godt prøve nye ting, men vi tør også godt sige på et tidspunkt, at nu er det for meget at bruge 200 mio. kr. på bureaukrati.

Men hvad tror fru Charlotte Dyremose at de ældre ville have sagt i en sådan tilfredshedsundersøgelse?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det er jo en meget sjov tanke, for vi kan jo altid blive enige om eller forhåbentlig blive enige om, at hvis man kan bruge pengene tæt på borgeren, er det en rigtig god ting, frem for at bruge dem på, at man administrerer en ordning. Problemet er jo, at forudsætningen for at have den ordning, hvor vi gerne vil bruge pengene og yde servicen til borgeren og bl.a. hæve antallet af timer med 13.200 pr. uge af hjemmehjælpen næste år, som budgettallene ser ud, er jo så, at der er en vis sammenhæng.

Man kan jo også føre det over på masser af andre områder. Vi vil hellere have politi på gaden, så vi dropper alt det der med at have politichefer, for de sidder alligevel ved et skrivebord og koordinerer indsatsen på gaden, og hvis de nu lod være med at koordinere indsatsen, så havde vi flere, der stod ude på gaden.